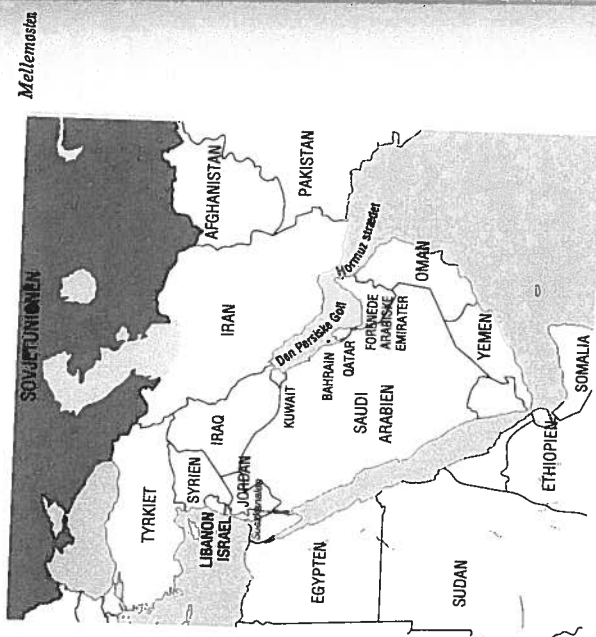

har anerkendt og accepteret, og i det tilfælde at ingen retslærd kan opnå en sådan majoritet, betros disse opgaver til en leder eller et ledelsesråd sammensat af retslærde, der opfylder de ovenstående betingelser.

1 Imam: Det muslimske samfunds politiske og religiøse overhoved. Muhammed var den første imam. Efter shiitisk opfattelse er imamen nu skjult.

2 Den skjulte imam.

TEKST
49

AYATOLLAH KHOMEINYS BUDSKAB TIL PILGRIMMENE I MEKKA 13. SEPTEMBER 1980

Kort efter Iraks angreb på Iran udsendte Irans åndelige leder, ayatollah Khomeiny, denne appel, der var rettet direkte til pilgrimene i Mekka, men som i virkeligheden var rettet til alle muslimer.

Hilsen til alle besøgende til Guds hellige hus, der er samlet i åbenbarings brændpunkt, stedet hvor Guds engle stiger ned ... Hilsen

til alle muslimer i verden, hvis profet er den ædleste budbringer, den sidste profet, hvis bog er den ædle Koran ... Hilsen til alle, som har vendt sig bort fra alle former for fleguder¹ og til den guddommelige enhed, og som har frigjort sig fra slaveriets lænker og lydighed mod gudebilleder, der er placeret i centrene for tyranni, imperialisme og djævelsk magt.

Det er nu nødvendigt for mig at gøre jer, frie muslimer, som er samlet på åbenbarings sted for at opfylde en pilgrimspligt, som både vedrører tilbedelse og politik, opmærksom på, hvad der sker i de muslimske lande; hvilke planer der er på vej for at undertvinge, udbytte og beherske muslimerne; og hvilke urene hænder, der bærer brænde til splittelsens bål.

1. I en tid, hvor alle muslimer i verden er på vej til at forenes og opnå gensidig forståelse mellem de forskellige skoler og tankeretninger i Islam for at befri deres nationer fra supermagternes modbydelige greb, ... netop på dette tidspunkt har Den Store Satan samlet sine agenter og givet dem besked om at så splittelse mellem muslimerne med alle tænkelige midler, ... så at intet kan stå i vejen for fuldstændigt herredømme og udplyndring. Af frygt for, at Irans islamiske revolution skal sprede sig til andre lande, muslimske såvel som ikke muslimske, (og således tvinge den til at fjerne sine snavsede hænder fra de lande, den behersker), griber Den Store Satan til en anden strategi nu, efter at både økonomisk boycott og militært angreb er slået fejl. Den forsøger at forvrænge vor islamiske revolutions natur over for muslimer i hele verden, for at få muslimer til at bekæmpe hinanden, så den kan fortsætte sin udbytning og undertrykkelse af muslimske lande ... Muslimer i hele verden må være på vagt over for folk, der søger at skabe splittelse, og må forpurre deres beskidte sammensværgelse.

2. I en tid, hvor supermagterne angriber lande som Afghanistan og foretager grusomme og barbariske massakrer på de afghanske muslimer, der ønsker at deres lands skæbne ikke skal bestemmes af fremmed indgriben; - i en tid, hvor Amerika er medvirkende i enhver form for fordærv; - i en tid, hvor det forbryderiske Israel retter voldsomme angreb mod muslimerne i det elskede Libanon og Palæstina² ... og forbereder yderligere angreb på de muslimer, der er fordrevet fra deres hjemland, kort sagt, i en tid, hvor muslimerne mere end nogensinde har brug for enhed, prøver Sadat, forræderen, Amerikas tjener, ... den døde, afsatte shah og Saddam,³ en anden dyg tjener for Amerika, at skabe splittelse mellem muslimerne og

vil ikke tøve med at begå enhver forbrydelse, deres herrer giver dem ordre til for at nå deres mål ... Muslimerne må være opmærksomme på forræderiet mod Islam og på disse agenter for Amerika.

3. Et af de temaer, splittelsens muslimske bagmænd har ført frem, drejer sig om race og nationalismen. I årevis har Iraks regering haft travlt med at fremme nationalismen ... og sætter dermed muslimere op mod hinanden som fjender. Det er imod Koranen og den allerædlest budbringers ordrer. Det er et kneb, opfundet af udlændinge, der er bekymrede over Islams voksende udbredelse.

4. Mere bedrøvende og farlig end nationalismen er skabelsen af splittelse mellem sunnier og shiitter og udbredelsen af ondskindet propaganda mellem muslimske brødre. Tak og lovet være Gud er der ingen forskel på disse to grupper i vores revolution. Alle lever side om side som venner og brødre ... Vore sunni-brødre i den islamiske verden skal vide, at de djævelske supermagters agenter ikke vil Islam og muslimerne noget godt. Muslimerne må skille sig fra dem og ikke ænse deres propaganda ...

5. En del af den omfattende propagandakampagne, der på overfladen er rettet mod Iran, men i virkeligheden mod Islam, skal vise at den iranske revolution ikke kan styre vort land, eller at den iranske regering er ved at falde, eftersom Iran hverken skulle have en sund økonomi, et ordentligt uddannelsessystem eller kampklare væbnede styrker ...

På trods af de vanskeligheder, Amerika og dets satellitter har skabt for os - økonomisk boycott, militært angreb, og planlægning af statskup - har vort tapre folk opnået selvforsyning med fødevarer. Snart vil vort imperialist-inspirede uddannelsessystem, der fandtes under det tidligere styre, være afløst af et uafhængigt og islamisk uddannelsessystem. De væbnede styrker, revolutionsgarden, gendarmeriet og politiet står rede til at forsvare landet og opretholde ro og orden, og de er klar til at ofre deres liv i Jihad⁴ og for Islams sag. Desuden er en almindelig mobilisering af befolkningen på vej, hvor nationen udruster sig til at kæmpe for Islams og landets sag ...

Ved vore fjender, hvad de selv siger? Skulle Islam være ude af stand til at styre lande, den samme Islam, der i århundreder herskede over mere end halvdelen af de beboede områder på jorden ... Islams fjender ved ikke - eller de lader som om, de ikke ved - hvilken styrke Islam har til at ødelægge fundamenterne for undertrykkelse og skabe en retfærdig administration i stedet. Islams fjender - og

selv mange af dens venner - ved intet om Islams administrative kunnen og intet om dens politiske og sociale bestemmelser ...

Muslimere over hele verden! ... Fordriv de forræderiske supermagter fra jeres lande og jeres rige ressourcer! Genrejs Islams storhed og opgiv jeres egoistiske stridigheder og uenigheder, for I besidder alt! Stol på Islams kultur, modstå efterligning af Vesten og stå på egne ben! Angrib de intellektuelle, der er blevet betaget af Vest og Øst, og genvind jeres egen identitet ...

Iran har brudt alle forbindelser med Den Store Satan, og derfor er det nu blevet påført krig. Amerika har tilskyndet Irak til at udgyde vore unge mænds blod, og det har presset de lande, der er under dets indflydelse, til at boycotte os økonomisk i håb om at besejre os ... De tapre unge mænd i vores hær og vores revolutionære garde forsvare Iran og Islam ... mod Amerika ... Vores nation vil ikke længere underkaste sig ydmygelse og usselhed; den foretrækker en blodig død frem for et liv i skam. Vi er rede til at dø, og vi har sluttet en pagt med Gud om at vælge den vej vores leder, martyrerne herre, har vist ...

Jeg beder Gud den almægtige give alle fangne folkeslag frihed, uafhængighed og en islamisk republik.

Og fred være med Guds retfærdige tjenere.

- 1 Shirk, her oversat ved flerguderi, betyder også, at jordiske institutioner eller personer tiltager sig myndighed eller status, der tilkommer Gud.
- 2 Der refereres til israelske bombinger af PLO-tilholdssteder i Libanon og til den israelske besættelsespolitik på Vestbredden og i Gaza.
- 3 Anwar Sadat (1918-81). Ægyptens præsident. Sluttede i 1979 fred med Israel. Myrdet af yderligtgående muslimske fundamentalister. Shah Reza Pahlavi (1919-80) Irans hersker 1941-1979. Saddam Hussein (f. 1937). Irans diktator fra 1979.
- 4 Jihad: hellig krig for Islam, betegner også den yderste anstrengelse for troens sag.

TEKST
50

IRANSKE EMIGRANTKVINDER OM REVOLUTIONEN OG KVINDERNE

Organisationen af iranske kvinder i eksil gav i 1997 følgende beskrivelse af revolutionens konsekvenser for kvinder.

Den iranske opposition om revolutionen og kvinderne.

De iranske kvinders kamp for at opnå ligestilling med mændene begyndte mere end 100 år før den fundamentalistiske revolution i

1979. Selv om ligestilling mellem mænd og kvinder stadig var et fjært mål på daværende tidspunkt, så havde kvinderne vundet vigtige sejre.

Samtidig med denne udvikling var Irans samfund også langsomt begyndt at blive mere åbent. Med denne åbenhed kom det, som mange kvinder begyndte at se som politisk korruption og kulturel udvanding, og som de anså for at være kendetegn for det tidligere regime.

For dem virkede løftet om en "islamisk revolution" derfor lokkende. De troede, at den ville kunne "rense" samfundet for dets fejl samtidig med, at den ville støtte deres march mod større frihed samt respekt for deres rettigheder og hjælpe dem til at blive ligestillet med mændene. Mindst lige så vigtigt var det, at revolutionen også ville garantere dem den værdighed og stolthed, som Islam lover alle kvinder. Derfor støttede de aktivt revolutionen ledet af Rouhollah Khomeini.

Dette skete for 17 år siden. I dag er iranske kvinder en del af et samfund, hvor der findes to klasser af borgere. Der er mændene, som har krav på de goder, der findes under den "islamiske lov og retfærdighed", og så er der kvinderne, som ingen rettigheder har. Bortset fra retten til at stemme har det fundamentalistiske regime frataget kvinderne næsten alle de rettigheder, som de har kæmpet så hårdt for. Regimet har tillige gjort dem til andenrangs borgere, som loven påbyder altid at være til rådighed for deres mænd.

Den lovpligtige alder for, hvornår der kan indgås ægteskab, blev sænket fra 18 til 14 år, for på den måde at få pigerne til at gå ud af skolen tidligere for at blive gift. Adskillelse af mænd og kvinder blev gennemført over alt: i skolerne, på universiteterne, på arbejdspladserne, i de offentlige transportmidler ... osv.

Det historiske perspektiv

Det første vigtige årstal i denne lange langsomme march for iranske kvinder mod social ligestilling var 1910, året hvor de for første gang lovformeligt blev garanteret en uddannelse. I et meget traditionelt islamisk land var dette en milepæl. Men det næste fremskridt kom dog ikke før end 1936, hvor kravet om, at kvinderne skulle bære slør, blev ophævet. Der gik yderligere 26 år, før iranske kvinder opnåede retten til at stemme.

I takt med at Iran bevægede sig hurtigere og hurtigere ind i den moderne verden, ændrede tingene sig tilsvarende hurtigt. I 1973 fik

kvinderne ændret bestemmelserne om, at kun manden kunne opnå skilsmisse, og de fik også retten til at kæmpe for forældreretten til børnene i forbindelse med en skilsmisse. Kun et år efter blev det muligt for kvinder at få foretaget en abort, og i 1976 blev der vedtaget love, som forbød polygami og gav kvinder ret til hustrubidrag efter en skilsmisse. Samtidig med disse ændringer fik kvinder adgang til offentlig og politisk karriere.

Revolutionen

I løbet af nogle måneder efter hans (Khomeinis) ankomst til Teheran blev der proklameret nye bekendtgørelser og love, som omdefinerede kvinder ikke blot som værende "ulige" og "fremfusede" men også som "biologisk og naturligt mindreværdige". Eftersom deres tilstedeværelse offentligt blev betragtet som værende "oprørsk", blev de påbudt at gå med "hejab". Hejaben var en klædedragt, som dækkede dem fra top til tå, og det blev tillige påbudt dem, at de skulle tilbage til hjemmet. Men det var kun begyndelsen.

Dernæst kom et påbud om, at alle kvindelige dommere skulle fyres, og at kvindelige studerende skulle nægtes adgang til jurastudiet. Ikke-religiøse domstole blev erstattet med religiøse domstole, hvor en kvindes vidneforklaring ikke er halvt så meget værd som en mands. Næsten samtidig blev kvinder forment adgang til praktisk talt alle videnskabelige og tekniske fakulteter og universiteter.

Den nye "revolutionære" regering iværksatte også en kampagne, der skulle tvinge kvinderne væk fra kontorjobs og afskrække dem fra at arbejde med andet end det, der lå indenfor uddannelse og sygepleje. Kampagnen var alt andet end ubetydelig. Den bestod ikke blot af propaganda, der påpegede den "skam og vanære", det var at arbejde på kontor, men den bestod også af bøder.

Kvindelige embedsmænd var for eksempel pludselig afskåret fra at benytte de specialbutikker, ledet af regeringen, der lå i nærheden af deres arbejdspladser, hvilket betød, at deres leveomkostninger steg drastisk. Derefter blev alle regeringsdrevne børnehaver og daginstitutioner, der var tilknyttet fabrikker, lukket, idet ayatollah Khomeini anså disse for at være "reder for korruption". Eftersom udgifterne ved at have børnene i private børnehaver udgjorde næsten 50% af en almindelig arbejders løn, betød det, at en kvinde, der gerne ville arbejde, ikke havde noget sted at gøre af sine børn, imens hun arbejdede.

Derefter mistede iranske kvinder endnu to af de rettigheder, som

de havde vundet år tilbage. Det skete da polygami igen blev påbudt ved lov, og da hejaben ikke blot var ønsket, men påbudt.

Forholdene i dag

Alt dette skete for mere end et årti siden, og iranske kvinders tilstand er, om noget, kun blevet forværret siden. Ikke blot er titusinder af dem afskåret fra at bestride de jobs, som de er uddannet til, men deres døtre er afskåret fra at få den uddannelse, som deres mødre fik. Antallet af piger i skoler og på universiteter bliver konstant mindre.

I mellemtiden er deres liv effektivt kontrolleret, uanset om de opholder sig hjemme eller har vovet sig ud. Alle offentlige steder, det være sig butikker, restauranter, biografer eller offentlige kontorer er blevet instrueret om at nægte at betjene kvinder, der ikke er iklædt en hejab. Offentlige kontorer har "hejab-checkere", der ikke er iklædt at kvinderne er korrekt dækket.

Hvis kvinderne ikke har overholdt reglerne om at være iklædt en hejab, er straffen 74 slag, og loven siger, at "eftersom lovovertrædelser er indlysende, så afgives straffen straks" uden så meget som det der ligner afholdelsen af en domsprocedure. Det ser heller ikke ud til at være midlertidige tilstande, for i takt med at den islamiske revolution fører den iranske økonomi dybere og dybere ind i kaos og fattigdom, så skærper de ledende mullaher udøvelsen af det, de kalder for "islamisk lov" ...

Ikke overraskende har denne nedværdigelse af kvinder også bredt sig til andre områder. For eksempel er den tidligere modernisering af skilsmiselloven blevet omstødt, således at den standardægte-skabskontrakt, som nu anvendes, indeholder 16 omstændigheder, hvorunder en kvinde kan opnå skilsmisse. En mand behøver slet ikke at fremsætte nogen begrundelse. En mand kan også forhindre en kvinde i at få et pas, og når en gift mand dør, arver enken kun en ottendedel af hans formue. Alle disse bestemmelser betyder en tilbagegang i de fremskridt, der blev gjort for kvinders ligestilling i de 90 år, der gik forud for den islamiske revolution.

Ikke mange af de ændringer, der er sket, har forårsaget så stor forbløffelse blandt de iranske kvinder, som genindførelsen af polygami. Dette blev gjort uden hensyn til kvindernes holdninger, akkurat ligesom da bestemmelsen om hejaben blev indført. "Ofte har kvinder nægtet at samarbejde på grund af deres følelser, fuldstændig uden tanke for deres sociale forpligtelse overfor revolutionen.", forklarede

den statskontrollerede avis "Zane Rouz" selvtilfreds, "derfor har vi forelagt vores religiøse, vise domstole sagen om polygami."

TEKST
51

PRÆSIDENT BUSH' TALE OM INVASIONEN AF KUWAIT 8. AUGUST 1990

Krigen mellem Iran og Irak afsluttedes i 1988 uden at Irak havde opnået nogen gevinster. Ca. to år senere, d. 2. august 1990, rykkede irakiske tropper ind i det lille olierige sheikdømme Kuwait, som Irak opfattede som en del af Irak. Dermed var også Saudi-Arabien truet, og det samme var de vitale vestlige interesser i området. Få dage efter invasionen holdt præsident Bush nedenstående tale.

Som en nation er vi nødt til at definere, hvem vi er, og hvad vi tror på. Sommetider er disse valg ikke nemme. Men i dag beder jeg som præsident om Deres støtte til en beslutning, jeg har taget om at stå frem til fordel for det, der er rigtigt, og fordømme det, der er forkert - altsammen for fredens skyld.

På min foranledning vil dele af den 82. luftbårne division såvel som nøgleenheder fra USA's flyvevåben ankomme til Saudi-Arabien for der at indtage forsvarspositioner. Jeg har taget dette skridt for at hjælpe den saudiske regering med at forsvare sit hjemland. Ingen sender USAs væbnede styrker ud på en farlig mission uden tungtvejende grunde, men efter internationale konsultationer, som måske er uden sidestykke i historien, og efter at have udtømt enhver anden mulighed, blev det nødvendigt at skride til denne handling.

Og lad mig fortælle Dem hvorfor. Tidligt om morgenen den 2. august, det vil sige for mindre end en uge siden, invaderede irakiske styrker uden provokationer eller advarsler et fredeligt Kuwait. Over for ubetydelig modstand fra sin langt mindre nabo stormede irakiske kampvogne som i en lynkrig gennem Kuwait på få timer. Med mere end 100.000 soldater samt kampvogne, artilleri og jord-til-jord missiler holder Irak nu Kuwait besat.

Dette angreb fandt sted blot timer efter, at Saddam Hussein klart havde forsikret adskillige lande i området om, at der ikke ville blive tale om nogen invasion. Intet kan retfærdiggøre dette skændige og brutale overfald. En marionetregering udefra er uacceptabel. Ingen, ven eller fjende, bør nære tvivl om vores ønske om fred, og ingen bør

Den iranske revolution i 1978 førte til at shah måtte flygte, hvorefter præsteskabet under ledelse af ayatollah Khomeiny kunne overtage magten.

Med indførelsen af den islamiske republik var USA's vigtigste allierede i området blevet en bitter fjende – for de iranske præster anså USA for at repræsentere Satan selv.

Der havde åbnet sig en ny ideologisk front i verdens politik. Det var ikke længere blot en modsætning mellem kapitalisme og liberalt demokrati på den ene side over for kommunismen på den anden. Nu stod den yderligtgående, fundamentalistiske islam som en erklæret fjende af begge disse verdensmagter.